

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXIII. Beatam vitam esse gaudium de veritate, quia Deus veritas est,
& quicunque aliud amant, velle, ut hoc quod amant, sit veritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

ad Deum, omnem delectationem quærere de Deo,
qui est summum bonum, delectari quoque in
minoribus bonis, sive creaturis, sed propter Deum.
Hæc est beata vita, quæ per spem & gratiam
inchoatur in mortali vita, & consummatur per
gloriam in æterna vita.

C A P. XXIII.

Beatam vitam esse gaudium de veritate,
quia Deus veritas est, & quicunque
aliud amant, velle, ut hoc quod amant,
sit veritas.

I. **N**on ergo certum est, quod omnes es-
 se beati volunt; quoniam qui non
 de te gaudere volunt, quæ sola vita beata
 est, a non utique vitam beatam volunt. An
 omnes hoc volunt? Sed quoniam *caro con-*
cupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus car-
nem, ut non faciant quod volunt, cadunt in
 id, quod valent, eoque contenti sunt: quia
 illud, quod non valent, non tantum volunt,
 quantum sat est, ut valeant. Nam quæro ab
 omnibus, utrum malint de veritate, quam
 de falsitate gaudere? Tam non dubitant di-
 cere de veritate se malle, quam non dubi-
 tant dicere, beatos esse se velle. Beata quip-
 pe vita, est b gaudium de veritate. Hoc est
 enim gaudium de te, qui veritas es, Deus illu- *Gal. 5,17.*
minatio mea, salus faciei meæ, Deus meus. Hanc *Ioa. 14,1.*
Psal. 26,1.
 vitam beatam, omnes volunt, hanc vitam,
 quæ sola beata est, omnes volunt. Multos
 expertus sum, qui vellent fallere; qui au-
 tem falli, neminem. Vbi ergo noverunt
 hanc vitam beatam, nisi noverunt etiam ve-
 ritatem? Amant enim & ipsam, quia falli
 nolunt.

R 5

nolunt. Et cum amant beatam vitam, quod non est aliud quam de veritate gaudium, utique amant etiam veritatem. Nec amarent, nisi esset aliqua notitia ejus, in memoria eorum.

2. Cur ergo non de illa gaudent? c Cur non beati sunt? Quia fortius occupantur in aliis, quæ potius eos faciunt miseros, quam illud beatos quod tenuiter meminerunt. Ad hoc enim modicum lumē est in hominibus. Ambulent, ambulent, ne eos tenebræ comprehendant. Cur autem veritas parit odiū, & inimicus eis factus est homo tuus, verum prædicans, cum ametur beata vita, quæ non est nisi gaudium de veritate: nisi quia sic amatur veritas, ut quicunque aliud amant, d' hoc quod amant, velint esse veritatem? Et quia falli nolunt, nolunt convinci, quod falsi sint? Itaque propter eam rem oderunt veritatem, quam pro veritate amant. Amant eam lucentem, oderunt eam redarguentem. Quia enim falli nolunt & fallere volunt, amant eam, cum seipsam indicat, & oderunt eam, cum eos ipsos indicat. Inde retribuet eis, ut qui se ab ea manifestari nolunt, & eos nolentes manifestet, & eis ipsa non sit manifesta. Sic sic etiam, sic animus humānus, etiam sic cæcus & languidus, turpis atque indecens latere vult: se autem ut lateat aliquid, non vult. Contra illi redditur, ut ipse non lateat veritatem, ipsum antem veritas lateat. Tamen etiam sic dum miser est, veris mavult gaudere, quam falsis. Beatus ergo erit, si nulla interpellante molestia, de ipsa, per quam vera sunt omnia, sola veritate gaudebit.

N O.

N O T A E.

- a Non utique vitam beatam volunt) quia hæc in solo Deo est, quem peccatores deserunt, in creaturis vitam beatam quidem quærentes, sed non nisi falsam & umbraticam beatitudinem reperientes.
- b Gaudium de veritate) de vero nempe bono, quod ita bonum est, ut nihil mali admixtum habeat, solumque sufficiat ad verum gaudium. Nulluna itaque gaudium de creatura potest esse vita beata, quia omne bonum finitum, alicujus imperfectionis permixtione laborat.
- c Cur non beati sunt?) quia diligunt vanitatem, & Psal. 4. quærunt mendacium. Cupiunt esse beati, habere omne bonum, & carere omni malo, sed hoc posse inveniri in creaturis, grande mendacium est. quod dum credunt, & rebus creatis inordinato amore illigantur, fiunt miseri, quia deserunt veritatem: nec moventur tenui illo lumine intellectus, ducente ad Deum, in quo est vera beatitudo.
- d Hoc quod amant, velint esse veritatem) ita luxuriosus voluptatem carnis vult esse verum gaudium, & quamvis sciat esse falsum, quod pravo affectu superatus vult esse verum, non vult tamen redargui, quod amet falsum bonum pro vero: quia scit turpem esse hunc errorem, ideoque de eo erubescit & infamari metuit, nec restringi inordinatas passiones suas patitur. Quæ sane causa est unica, ob quam veritas odium parit.

V S V S.

1. Ex hoc & præcedentibus capitibus, discimus beatitudinem in nulla creatura reperiiri posse, sed in solo Deo, ad quem perveniri non potest, nisi amore veritatis, non solum lucentis, verum & redarguentis, stimulantisque, ut falsa bona dispiceant intellectui, & affectui. Quod fiet, si mortificationis studio reprimamus indomitas passiones, ob quas aliud facimus, aliud faciendum judicamus.
2. Cum durante hac vita fomes peccati & æstus concupiscentiæ, prorsus tolli non possit, perfecte beatos in hac vita nos esse non posse, sed tum demum, cum in cælo nulla interpellante molestia, sola veritate gaudebimus.